

Magdaléna Tručková, 10 let, ZŠ Kunštát 4.A

Prohlašuji, že text byl napsán bez použití umělé inteligence.

## ŠKOLA NA RUBY

Den začal jako každý jiný. Ráno jsem vstala v 6:35, nasnídala se, oblékla, učešala a vyrazila na autobus, který měl 5 minut zpoždění. Do školy jsme šla jako vždy bočním vchodem a už v šatně se mi zdálo, že je něco jinak. Zamyšleně jsem šla do třídy a najednou jsem se zděsila. Kluci pobíhali v maskách po chodbě a dozor nad nimi měl robot. Všude byly samé světýlka, nahlas hrála hudba z rádia, chodby byly plné hraček a učitelky seděly na schodech, pily kávu a mlsaly. zákusky. Ředitel měl na dveřích napsáno: UŽIJ SI DEN! A co teprve ve třídě! Na stole měla paní učitelka místo notebooku geparda a nějaké staré svitky. Po zazvoní na hodinu matematiky přišla místo naší paní učitelky Kleopatra. Nevěřila jsem vlastním očím, protože Egypt je moje velká záliba. Kleopatra nás provedla celým Egyptem. Vyprávěla nám o faraonech, jak egyptané uctívaly bohy jako byl Re, Horus, Usír, a nebo Hathor. Místo násobení dvojciferným číslem jsem se učily psát hieroglyfy a pronikly do tajemství pyramid.

Ani jsme se nestačila vzpamatovat z jednoho šoku a už tu byl druhý. Na Hudební výchovu přišel sám velký Sámó. Učil nás bojovat jako pravý slovanský bojovník, vyprávěl nám jaký byl jeho život a jak se mu žilo s tolika manželkami a dětmi. Po skončení hodiny si říkám, že už mě nemůže nic překvapit, ale překvapením nebylo konec! Informatiku nás učil Pythagoras a vysvětlovat nám svoji větu. Na tělocvik přišla Božena Němcová na četla nám ze svých knížek co napsala. Dokonce se nám i podepsala!

A že neuhodnete, kdo nás učil Angličtinu? Bedřich Smetana. Zahrál nám klavír své skladby a trochu jsme i zpívali. V češtině jsme vařili písmenkovou polívku s Magdalénou Dobromilou Rettigovou a listovali jsme její kuchařkou.

Konečně zvoní a je konec poslední hodiny! Hurá na oběd. Ale to ne, dnes musíme vařit kuchařkám my! Co teď? Uděláme písmenkovou polévku co nás naučila Rettigová ohřejeme párky a objednáme hamburger. Když jsme dovařili a dojedli šli jsme do družiny a světe div se místo vychovatelky máme dva gepardy, se kterými jsme museli jít povinně ven běhat. Samozřejmě jim nikdo nestačil, a tak jsem se schovali za jezírko a doufali, že nás tam hledat nebudou, protože se kočky bojí vody. Ale bohužel nás našli a všechny nás nahnali zpět na ovál, kde jsme dostali trestné kolo navíc.

Konečně je 14:30 a jdu domů. Běžela jsme za svojí mámou a vše jsem ji hned pověděla, ale máma se jenom usmála a řekla:„ to jste měli opravdu den plný zážitků co“? Já jsme klidně přikývla a šla jsem spokojeně domů. Kéž by takových zábavných dnů ve škole bylo více!